

er hjemmehørende på Færøerne, og som er beskæftiget på Færøerne for den danske stat eller for virksomheder og institutioner, der har sæde eller styrelse i den øvrige del af riget, er omfattet af loven, for så vidt de i øvrigt opfylder betingelserne for medlemsskab.

Stk. 3. Lønmodtagere, der ikke er hjemmehørende i Grønland, og som beskæftiges i Grønland for den danske stat eller for danske virksomheder og institutioner, er omfattet af loven, for så vidt de i øvrigt opfylder dennes betingelser for medlemsskab af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Tilsvarende regler gælder for danske lønmodtagere, der ikke er hjemmehørende i Grønland, og som beskæftiges for udenlandske virksomheder og institutioner i Grønland.

Kapitel XI.

Ikrafttræden.

§ 31. Der tilbageholdes i løn og svares arbejdsgiverbidrag af løn, der indtjenes fra 1. marts 1964, jfr. §§ 11, 12 og 26.

§ 32. Udbetaling af tillægspension begynder 1. marts 1965.

§ 33. Repræsentantskabet fastsætter på sit første møde regler for afgangsortenen for arbejdsgiver- og lønmodtagerrepræsentanter.

§ 34. Forsikringsplan for Arbejdsmarkedets Tillægspension, jfr. § 13, skal første gang forelægges forsikringsrådet senest den 1. januar 1965.

§ 35. Denne lov træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget tilsigter etablering af en tillægspensionsordning gennem oprettelsen af Arbejdsmarkedets Tillægspension med det formål at udbetale lønmodtagere m. fl. tillægspension i overensstemmelse med de nærmere i loven fastsatte regler.

Tanken om indførelse af tillægspension har i de senere år vundet frem i en række lande og har i nogle af disse, således i Finland, Norge, Sverige og England allerede ført til oprettelsen af tillægspensionsordninger.

Her i landet blev problemet om indførelse af en tillægspensionsordning i form af en forsikringsmæssig overbygning på alders- og invaliderentelovgivningen allerede behandlet af folkeforsikringskommissionen af 1948, der imidlertid ikke mente at kunne anbefale indførelse af en sådan ordning være sig på obligatorisk eller frivilligt grundlag.

Spørgsmålets behandling førte imidlertid til vedtagelsen i 1956 af lovgivning om pristalsreguleret aldersomsparing, hvorved det blev muligt på frivillig basis gennem forsikringsselskab, bank eller sparekasse at sikre et vist beløb i alderdommen, idet beløbet er sikret værdibestandighed dels gennem præmierregulering, dels gennem tilsagn om et særligt indekstillelæ fra staten.

Tillægspensionstanken blev siden inddraget i overenskomstforhandlingerne i foråret 1961 med henblik på at indføre en tillægspensionsordning som led i arbejdsmarkedets kollektive aftaler. På grund

af spørgsmålets omfattende og komplicerede karakter kunne overvejelserne herom imidlertid ikke afsluttes på daværende tidspunkt, men et udvalg, der i medfør af mæglingforslagene nedsattes af Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, fik til opgave at undersøge mulighederne for at indføre en sådan ordning.

Dette udvalg — senere benævnet efterlønsudvalget — afgav i sommeren 1962 sin redegørelse, der indeholdt en teknisk gennemgang af de problemer, der knytter sig til indførelsen af en tillægspensionsordning.

Under overenskomstforhandlingerne i vinteren 1962-63 viste det sig ikke muligt at tilvejebringe aftale om indførelse af en tillægspensionsordning som led i de kollektive overenskomsters fornyelse. I erkendelse af problemets betydning og ud fra ønsket om, at den personkreds, der skulle omfattes af en sådan ordning, blev videre, end det ville være tilfældet efter aftale mellem de to nævnte hovedorganisationer, blev problemet inddraget i den af regeringen foreslåede og af folketinget vedtagne samlede plan til løsning af landets økonomiske problemer ved bestemmelsen i § 5 i lov nr. 69 af 13. marts 1963 om forlængelse af kollektive overenskomster.

Ifølge § 5, *stk. 1*, påhviler det arbejds- og socialministeren i folketingsåret 1963-64 for folketinget at fremsætte lovforslag om gennemførelse af en tillægspensionsordning, der baseres på indbetalinger